

ŽIVOTOPIS PAMĚTNÍKA KARLA MRÁZKA

Karel Mrázek se narodil 26. 8. 1957 v Chomutově. Byl spokojený, socialistický muž do doby, než poznal lidi z chomutovského undergroundu. Kvůli hudbě, kterou rád poslouchal, poznal přítele Miroslava Skalického, který též zastupoval místo v chomutovském undergroundu.

V mládí nastoupil na dva roky na vojnu do Prahy na Ruzyni. Vojna byla pro něj dost komplikovaná, kvůli problémům, které si vytvořil v mládí. Stal se řidičem vozidla a jezdil po Praze, za tuhle práci byl vděčný, protože se mohl vždy odreagovat a vídat s lidmi. Na vojně měl také vše zakázané a vycházky spíše nedostával, proto se snažil utíkat na černo, což bylo pro něj opravdu riskantní. V druhém ročníku na vojně se Karel Mrázek v roce 1977 seznamuje poprvé se zněním Charty 77 a uvažuje o jejím podepsání, atak se stává disidentem socialistického režimu.

Po vojně se Karel Mrázek vrací do Chomutova a zjišťuje, že za dobu strávenou na své vojně, lidé vytvořili Novou Vísku u Kadaně (spíše u Prunéřova) k setkávání lidí a poslouchání muziky. Byl to dům s velkou stodolou, ve které se často konaly rockové a jazzové koncerty jako například zde vystupovala kapela DG 307, nebo dokonce i folkový festival. Pamatuje si, že spolupracovníci státní bezpečnosti nařídili vystavit odposlechy z vísky, aby se vědělo, co se vše zde děje. Karlovo tatínek pomáhal více vytvořit záložní agregát, kdyby státní bezpečnost chtěla vísku odpojit znovu od elektřiny.

Mezi jeho další oblíbené koníčky patřily zvučení hudební akcí a fotografování. Karel Mrázek se svým fotografem rád fotografoval kapely a koncerty, mimo jiné nafotil i známou obálku časopisu Vokno.

Po skončení Visky se mu mění život a začíná nacházet nové přátele, se kterými vytváří protesty a silně protestuje proti režimu. Snaží se protestovat a spolupracovat se Svobodnou Evropou a s Jindrou Tomáškem. Před jednou jeho protestanskou akcí v Chomutově byl ale chycen policií a zadržen na neobvyklou dvojitou čtyřladvacítku.

Jednou se výbor VONS rozhodl posbírat skupinu protestantů, ve které se nacházel i Karel Mrázek, a byli společně deportováni do věznice v Ruzyni, kde to Mrázek znal už z vojny. Při výslechu mu dokázali dokonce i zlomit malíček, ale jako největší bolest považuje psychický útok na svoji rodinu. Následně porevoluci se stal antikomunistickým starostou Chomutova.